

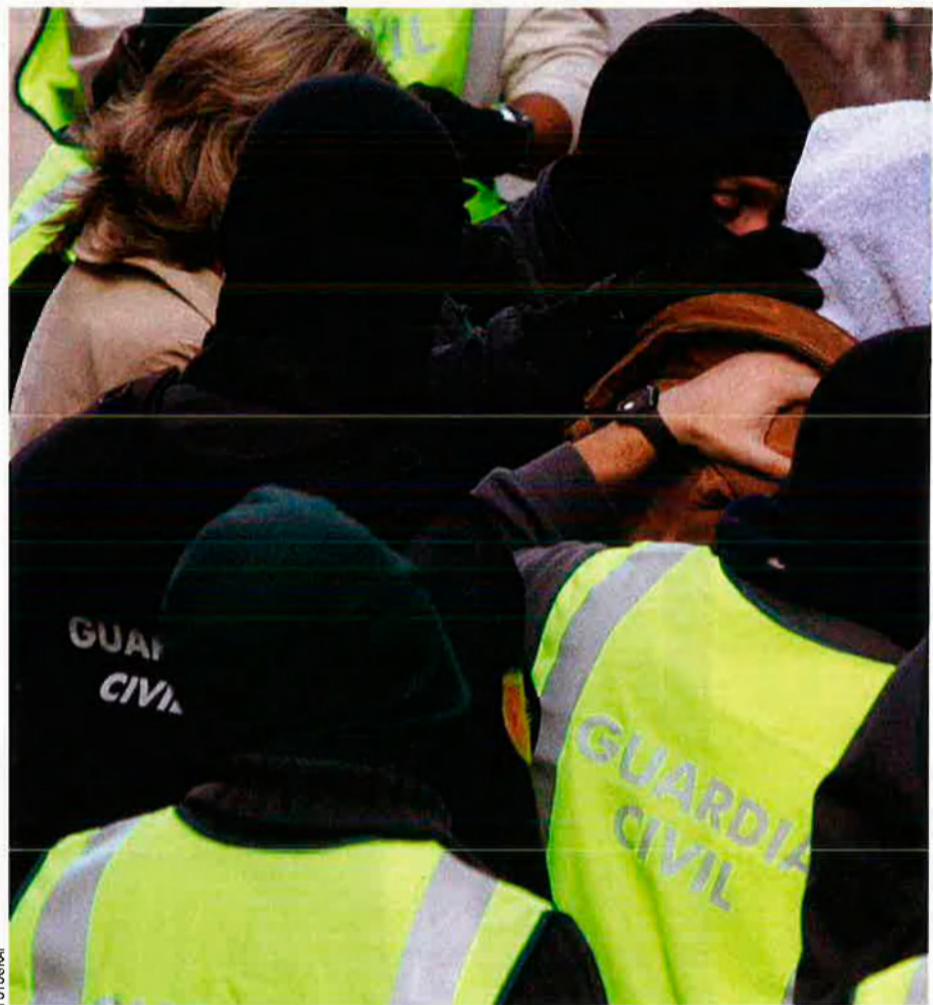

Salafistes a Alacant

La ciutat d'Alacant, gràcies a la comunicació per mar, té una nombrosa comunitat de procedència algeriana. Alguns grups islamistes, sobretot de tendència salafista, hi han trobat un bon lloc per a organitzar-se, sense despertar gaires sospites.

El novembre de 2005, a Alacant, Múrcia i Granada van ser detinguts diversos integrants d'una cèl·lula del GSPC (Grup Salafista per a la Prèdica i el Combat), d'origen algerià. Aquesta actuació certificava la presència del jihadisme algerià al País Valencià, concretament a Alacant, ciutat molt vinculada històricament a Algèria. Què hi ha darrere de la sigla GSPC i quina vinculació té amb la xarxa mundial encapçalada pel saudita Ossama Bin Laden?

El GSPC, que nasqué a Algèria el decenni passat, pren la bandera del salafisme, com alguns altres grups que prediquen l'esforç suprem per Déu, la guerra santa. Nogensmenys, *salafisme* no significa necessàriament *lluita armada*; només evoca la puresa de l'islam primitiu dels temps de Mahoma. *Salafisme* deriva de la veu àrab *salaf*, 'predecessor', i fa referència a la recuperació d'allò que els seus adeptes consideren l'islam original, abans de les greus desavinences que acabaren en la ruptura entre sunnites, xiïtes i petits grups heterodoxos. Qualsevol corrent conservador islàmic ha

Agents de la Guàrdia Civil en el moment de detenir el propietari de la carnisseria Aziz, en una operac

apel·lat al salafisme: els wahhabites de l'Aràbia Saudita i les comunitats marginals de les terres de l'islam i de fora. No és pas estrany, doncs, que, sense tenir cap vinculació amb la violència, una de les mesquites més importants de Madrid porti el nom d'un dels primers califes, Abu Bakr (632-34), pare d'Aixa, la filla favorita del profeta. Però el salafisme també predica el tancament de l'islam en si mateix, nega les influències de les altres religions i es mostra especialment bel·ligerant amb el cristianisme i la influència occidental.

Connexió amb Bin Laden. El conflicte civil algerià, després d'apartar del govern els islamistes del FIS

(Front Islàmic de Salvació) fou el context perfecte per a la irrupció d'al-Qaida al nord d'Àfrica. A la pràctica, al-Qaida satel·litzà el GIA (Grup Islàmic Armat), dirigit per Abdelhak Layada. De la connexió entre el GIA i Bin Laden se n'encarregà el veterà algerià de la guerra de l'Afganistan Kamareddine Kherbane. Tanmateix, la brutalitat del GIA, que atemptava indiscriminadament contra qualsevol algerià –tot acusant-lo d'impíu i de deixar-se seduir per Occident–, provocà que al-Qaida li retirés el suport. També li'l retiraren la Jihad Islàmica egípcia i el Grup Libi de Lluita Islàmica, que emeteren comunicats de condemna contra les activitats del GIA.

Bin Laden discrepà obertament dels mètodes de Layada, però alhora no podia renunciar al potencial humà tan important que representaven els militants islamistes algerians per als plans d'ex-

El GSPC, amb una gran autonomia d'acció, té per objectiu constituir un estat islàmic a Algèria.

Entre presumptes membres del GSPC a Alacant, el 2005.

pansió d'al-Qaida. Bin Laden, doncs, mirà d'aïllar el GIA des de dins. Per a reeixir-hi, es valgué del responsable a Europa de la xarxa creada pel GIA, Hassan Hattab, que s'arreglerà al bàndol del saudita. Això no obstant, el 8 de setembre de 1997 el GIA justificava públicament la matança d'algerians innocents perquè el poble algerià era *kaffir* –'incrèdul'–, apòstata de l'islam perquè no ajudava el GIA contra el govern. La declaració del GIA es convertí pràcticament en un acte d'heretgia; fins i tot s'atreu a justificar la possessió de dones com a botí de guerra.

La xarxa s'estén. És aleshores quan sorgeix a Algèria el GSPC, d'an-

tuvi només una escissió del FIS, que esdevingué en poc temps el braç d'al-Qaida al país nord-africà. Entre 1998 i 2000 arribà a ésser el grup més important contra el qual combatia el govern algerià. Durant aquells anys la xarxa del GSPC s'estén per Europa, però la policia britànica, alertada, en desmantella una cèl·lula de subministrament el 1999. Tanmateix, el grup ja té connexions per tot el continent. El juliol de 2001 fou detingut a Alacant –el delatà la musiqueta del rellotge de l'Ajuntament mentre parlava per telèfon mòbil– Mohammed Bensakhria, que vivia en una furgoneta i tenia aparença de captaire per a no aixecar sospites. Era considerat el líder del

GSPC i la policia l'implicà en l'intent d'atemptar contra la catedral i el mercat d'Estrasburg. Bensakhria era el cap del Meliani, una cèl·lula d'excombatents algerians de l'Afganistan que des del País Valencià, més concretament des d'Alacant, operava a Alemanya, França i Itàlia.

Un estat islàmic. Però el GSPC es troba compromès sobretot en la guerra algeriana. Té una gran autonomia d'acció, malgrat la interferència d'al-Qaida, amb l'objectiu primer de constituir un estat islàmic a Algèria. Una facció dissident del GSPC és el GSL (Grup Salafista Lliure), implicat en atemptats contra turistes a Algèria.

El juny de 2004 l'exèrcit algerià va matar Nabil Sahraoui, líder del GSPC, que fou succeït per Abou Mossaab Abdelouadoud. El número 2, Amari Saifi, fou sentenciat a cadena perpètua el juny de 2005. A més de l'activitat a Algèria i Europa, hom creu que militants del GSPC combaten a l'Iraq dins les files d'al-Qaida.

Una cèl·lula del GSPC fou desarticulada a Alacant, lloc d'arribada de molts algerians per la connexió marítima amb Algèria, el 23 de novembre de 2005. La cèl·lula alacantina estava especialitzada a trametre diners a Algèria i a confegir documentació falsa. A Alacant, hi viu una colònia algeriana nombrosa i els arrestats tenien negocis legals amb els quals tapaven les activitats il·lícites. Un dels detinguts era l'amo de la carnisseria Aziz, al barri vell de la ciutat. Era un dels primers establiments de magribins establerts a Alacant, des de 1990. Les detencions causaren expectació a la ciutat. Segons el ministre de l'Interior espanyol d'aleshores, José Antonio Alonso, començaren deu mesos abans. El grup detingut també es dedicava al tràfic de drogues, el robatori de vehicles i la falsificació de targetes de crèdit.

David Garrido